

være gældende for Paaligning af kommunale Afgifter paa disse Ejendomme til Amts- og Sognekommunen. Skatten ansættes i Forhold til fulde Hundrede Kroners opført Værdi.

Ejendomme, der som fritagne for Ejendomsskyld til Staten ikke ere vurderede til Ejendomsskyld, blive, for saa vidt de skulle inddrages under Kommunens Ligning, at vurdere efter Reglerne i fornævnte Lov, naar der af Kommunalbestyrelsen herom fremsættes Begæring for vedkommende Vurderingsformand. Omvurdering finder Sted hvert 10de Aar. Omkostningerne ved Vurderingen udredes af Kommunens Kasse.

Paa lignende Maade maa der i Tilfælde, hvor en i flere Kommuner beliggende Ejendom under eet er bleven vurderet til Ejendomsskyld til Staten, ske Henvendelse til vedkommende Vurderingsformand angaaende Fastsættelse til Brug ved kommunal Beskatning af den paa hver i en særskilt Kommune beliggende Del af Ejendommen faldende Værdi.

§ 24.

Under Paaligningen af Ejendomsskyld kunne ikke inddrages:

- a. Kirker, Kirkegaard og de Staten tilhørende kongelige Slotte og Palæer med Tiliggende samt Statens Fyranlæg og Fæstningsanlæg.
- b. Jernbane-, Havne- og Kanalanelæg.
- c. Sindssyge-, Aandssvage- og Straffeanstalter.
- d. Nye, selvstændige Skovanelæg, der ikke ere 20 Aar gamle, naar Gennemsnittet af de paa vedkommende Jorder ved Matrikuleringen satte Takster er 5 eller derunder.

Det skal derhos være overladt til Sogneraadet at bestemme, at Skoler samt private tilhørende Hospitaler eller Sygehuse, Gymnastik- og Forsamlingshuse, Skytteforeningers Øvelshuse og overhovedet Ejendomme, der ikke ere beregnede paa at give nogen Indtægt, samt velgørende Stiftelser ikke inddrages under Paaligningen af Ejendomsskyld.

Naar der ved kongelig Bevilling paa Inddæmning og Udtørring af Dele af Havet indrømmes Bevillingshaveren Skattefrihed i et begrænset Aaremaal for det indvundne Areal, omfatter Skattefriheden tillige Frihed for Ejendomsskyld. Det samme gælder tidligere meddelte Bevillinger.

§ 25.

Kommunal Ejendomsskyld giver samme Valgberettigelse til Sogneraad og Amtsraad som den hidtil paa Hartkorn lignede Afgift.

§ 26.

Det bliver for Sognekommunernes Vedkommende at iagttage, at det i Regnskabsaaret 1903—04 bestaaende Forhold mellem Ligning paa de faste Ejendomme og Formue og Lejlighed ikke kan forandres til Skade for de faste Ejendomme, medmindre saadan Forandring er vedtagen med Flertal af Sogneraadets Medlemsantal og med et Flertal af tre Fjerdedele af Amtsraadets Medlemsantal. Med denne Ændring har det i øvrigt sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6. Juli 1867 §§ 18 og 50, saaledes at Ligning paa Ejendomsskyld træder i Stedet for Ligning paa Hartkorn, jfr. nærværende Lovs § 22.